

ὀλίγον καιροῦ νὰ ἐπισυμβαίνωσι τινὰ ἄτοπα καὶ παράλογα καὶ ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν, μεστὰ ἀδικίας, νὰ ἐπανίστανται δηλδ. τινὲς κακεντρεχεῖς ἄνθρωποι κατὰ καιροὺς κατὰ ἐντίμων καὶ ἐν ὑπολήψει ὄντων ὑποκειμένων, ζητοῦντες ἀδίκως καὶ παραλόγως, ὅσα ἢ κακὴ τους προαίρεσις καὶ ἢ ὀρεξις τοὺς ὀδηγεῖ, ἐφορῶντες μόνον καὶ μόνον πρὸς βλάβην καὶ ζημίαν ἐκείνων, συνελθόντες ἡμεῖς ἅπαντες οἱ ὑποκάτωθεν γεγραμμένοι, οἳ τε ἄρχοντες καὶ οἳ τῶν ρουφετίων, πρὸς τὸν . . . Δεσπότην ἅγιον Θεσσαλονίκης . . . Ἰάκωβον, ἀνεφέρομεν τὰ τοιαῦτα . . . Ἀπεφασίσαμεν ἅπαντες μιᾷ βουλῇ, γνώμῃ τε καὶ θελήσει ἐνώπιον τῆς αὐτοῦ παναγιότητος, ὅτι ὁφέποτε ἤθελεν ἀκολουθήσῃ νὰ ἐπαναστῇ τινὰς κακὸς καὶ διεστραμμένος ἄνθρωπος κατὰ τινος ἐντίμου καὶ ἐν ὑπολήψει ὄντος, ζητῶν νὰ βλάβῃ . . . ὑποσχόμεθα νὰ ἔχωμεν χρέος ἀπαραίτητον, εὐθὺς ὅπου λάβομεν μίαν τοιαύτην εἰδησιν καὶ μηνυθούμεν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως μας, εὐθὺς μὲν κάθε εὐπειθείαν καὶ ὑπακοὴν νὰ συντρέχωμεν πρὸς τὴν παναγιότητά του, χωρὶς ποτε νὰ προφασισθῇ τινὰς ἐμπόδιον καὶ νὰ ἀναβάλῃ καιρὸν διὰ ὅποιανδηποῦν ὑπόθεσιν του καὶ μὲν οἷον δῆτινα τρόπον εὐλογοφανῇ, νὰ κινούμεθα πρὸς γενναίαν καταδρομὴν ἐκείνου τοῦ ὁποιοῦδήποτε ἐπαναστησομένου κακοποιῶ ἄνθρωπον . . . καὶ νὰ προσπαθοῦμεν ὅσον δυνάμεθα νὰ τὸν κατατρέξωμεν καὶ νὰ τὸν παιδεύσωμεν, μὲν τοὺς δυνατοὺς τρόπους, πρὸς σωφρονισμὸν καὶ ἄλλων ὁμοίων κακοποιῶν παράδειγμα, διὰ νὰ μὴν ἔχωσιν αἱ ἀδικίαι καὶ τὰ κακὰ χώραν. Ὅστις δὲ τῶν παρ' ἡμῖν ἤθελε φανῇ ποτε παρήκοος, μηνυόμενος παρὰ τοῦ ἀρχιερέως μας ἢ καὶ ἐπιταττόμενος πρὸς συνδρομὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων καὶ δείξει ἀμεριμνη(σί)αν καὶ προφασισθῇ, ὁ τοιοῦτος νὰ παιδεύεται ἐκκλησιαστικῶς καὶ νὰ ἐλέγχεται κοινῶς, ὁποῖος τις καὶ ἂν εἴναι, χωρὶς νὰ ἐπιστηριχθῇ τινι ἐξωτερικῷ. Ἀλλὰ καὶ ποινὴν ἀποφασίζομεν νὰ δίδῃ πρὸς τὸν ἀρχιερέα μας ὡς ἀμελὴς καὶ ἀδιάφορος τοῦ κοινοῦ καλοῦ τῆς πολιτείας μας, εἰ μὲν ἐστὶ ἐκ τῆς α' τάξεως γρόσια 200, εἰ δ' ἐκ τῆς β' 100 καὶ ἐκ τῆς γ' γρόσια 50. Ταῦτα πάντα καλῶς παρ' ἡμῶν ἀποφασισθέντα . . . ».

467

1783. Πρακτικὸν προεστώτων καὶ γερόντων τῆς χώρας **Ναξίας**, περιέχον ἀγορανομικὰς διατάξεις, ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 173 Ζερλέντη.

«Τὴν σήμερον ἡμεῖς οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι προεστώτες καὶ γέροντες τῆς χώρας Ναξίας, βλέποντες τὴν ἄκραν ἀκαταστασίαν καὶ ἀνοικονομίαν τῶν πραγμάτων καὶ ὅτι τινὲς ζητοῦσι νὰ μετατρέψωσι τὰ παλαιὰ ἔθιμα τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου καὶ νὰ μεταβάλωσι τὴν καλὴν τάξιν ὅπου εἶχεν ἔκπαλαι ἡ χώρα ἡμῶν καὶ τὴν ἡσυχίαν ὅπου οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἀπελάμβανον καὶ τέλος, βλέποντες ὅπου καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὸ κακὸν αὐξάνει καὶ καμμία οἰκονομία εἰς κανένα πρᾶγμα δὲν ἐγίνετο. Λοιπὸν πρῶτον μὲν ζητοῦμεν, ὅτι οἱ δύο πανιερώτατοι μητροπολίται νὰ ἀφορίσωσι καὶ ἐξοκλησιάσωσιν ἐκείνους ὅπου ἤθελαν τολμήσει νὰ παρατρέψωσι καὶ νὰ χαλάσωσι τὰ ρητῶς καὶ κεφαλαιωδῶς κάτωθι γεγραμμένα. Ὅμοίως καὶ ἡμεῖς ὑποσχόμεθα ὅτι νὰ μὴν διαφενδεύσωμεν εἰς τὸ ἐξῆς, οὔτε νὰ ζητήσωμεν νὰ χαλάσωμεν κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπου ἐγράφησαν.

Κεφ. α'. Οἱ ὑπουργοὶ ὅπου δουλεύουσιν νὰ πέρνουνσι τὸν καιρὸν τοῦ χειμῶνος πρὸς παρὰδες 6 καὶ τὸν καιρὸν τοῦ καλοκαιρίου πρὸς παρὰδες 7.

Κεφ. β'. Οἱ κτίσται, ὁμοίως καὶ οἱ πελεκᾶνοι, νὰ πέρνωσι πρὸς σαράντα ἄσπρα ἡμεροκάματον.

Κεφ. γ'. Τὰ πινάκια ὅπου πωλοῦσι τὰ νιτράδα, νὰ εἶναι σωστότατα κατὰ τὰ μέτρα, ὅπου ἐδόθη εἰς τὰς δύο μητροπόλεις, ρωμαίων καὶ λατίνων, ἢ νὰ εἶναι μὲ τὸ πινάκι τῶν πατέρων. Τὸ λαῖνι ὅπου πωλοῦσι τὸ κρασί, νὰ εἶναι σωστότατον ὁκάδες πέντε. Καρτούτζια νὰ εἶναι δράμια τριακόσια τριάντα τρία καὶ μὲ αὐτὰ νὰ πωλῶσι καὶ νὰ ἀγοράζουν οἱ ἐπίλοιποι.

Κεφ. δ'. Τὰ ψάρια τῆς τράτας, ὡς μικραῖς γοῦπαις, πρὸς τρεῖς παράδες τὴν ὁκά, αἱ μεγαλύτεραι πρὸς πέντε. Τὰ χοντρά ψάρια πρὸς ὀκτὼ παράδες τὴν ὁκά, τὰ ὀκταπόδια πρὸς ἑξ παράδες τὴν ὁκά.

Κεφ. ε'. Τὸ κρέας τὸ παχὺ τὸ πρόβιον δέκα παράδες τὴν ὁκά, τὸ ἀδύναμον πρὸς ἑξ. Τὸ βοδινὸν τὸ παχὺ πρὸς ἑξ, τὸ ἀδύναμον πρὸς τέσσαρες. Τὸ χοιρινὸν πρὸς ὀκτὼ τὸ παχὺ, τὸ δὲ ἀδύναμον πρὸς ἑξ. Τὸ κατζίκισιον τὸ παχὺ πρὸς ἑξ καὶ τὸ ἀδύναμον πρὸς τέσσαρες.

Κεφ. ς'. Οἱ μῦλοι, τόσον νερόμυλοι, ὅσον καὶ ἀνεμόμυλοι, νὰ πέρουν εἰς τὰ δέκα ἑξ ἓνα, κατὰ τὸ παλαιόν.

Κεφ. ζ'. Οἱ φοῦρνοι ὅπου ψήνουν τὰ ψωμιά, νὰ πέρωνσι κατὰ τὸ παλαιόν.

Κεφ. η'. Τὸ τυρὶ τὸ παλαιὸν ὅπου πωλοῦσιν εἰς τὰ ἐργαστήρια, δεκατέσσαρες τὴν ὁκά, τὸ δὲ νέον τυρὶ, ὅπου θέλουν πωλήσει ἕως ὅπου εἶναι ταξέδικο, πρὸς ἑξ παράδες τὴν ὁκά.

Κεφ. θ'. Τὸ λάδι, τὸ καρτούτζιον τὸ σωστόν, δεκαπέντε παράδες, ὅπου νὰ εἶναι τριακόσια τριάκοντα δράμια.

Κεφ. ι'. ἢ δὲ νιτράδα φασόλια, κουνκία, κριθάρι καὶ σιτάρι, νὰ φυλάξωσι τὴν διορισθεῖσαν παρὰ τοῦ ἄρχοντος ἀπόφασιν. "Ο,τι πρᾶγμα εἶναι πρὸς πώλησιν μὲ ζύγι, νὰ πωλῇται μὲ καντάρι καὶ ὄχι μὲ στατήρα.

Αὐτὰ ζητοῦμεν καὶ θέλομεν νὰ τὰ φυλάξωμεν ὅλοι ἀπαρασάλευτα καὶ ὅποιος ἤθελε ζητήσῃ νὰ χαλάσῃ ταῦτα, νὰ ἔχῃ τὴν ἀρὰν τῶν ἀρχιερέων».

468

1784. Βεράτιον σ. Ἀβδούλ Χαμήτ ὑπὲρ πΚ. Γερασίου Γ', ἐν 318.

«... ια'. Τὸ νὰ ἐμβαίνωσιν εἰς τὴν θρησκείαν τῶν πολεμίων κιαφίριδων, ἥτοι τῶν Φράγκων, οἱ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πτερόγων τῆς εὐεργετικῆς μου βασιλείας ἐσκιασμένοι ὑποτελεῖς καὶ δασμοφόροι ραγιάδες, τοῦτο ἔχει πολλὰς ὑπονοουμένας καὶ κεκρυμένας βλάβας καὶ κακά... Διὰ τοῦτο ὅταν τινὰς τῶν γνησίων ρωμαίων ραγιάδων θελήσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ τῆς θρησκείας τῶν Φράγκων... τοὺς τοιούτους νὰ τοὺς ἐμποδίζῃ ἀπὸ αὐτό, παιδεύοντάς τους αὐστηρῶς καὶ βάνοντάς τους εἰς τὸ κάτεργον...

λῆ". "Οταν τινὲς τῶν ρωμαίων διατάζωνται καὶ ἀφιερῶσωσι τὸ τριτημόριον τῆς περιουσίας των εἰς τὰς ἐκκλησίας των καὶ μοναστήριά των καὶ εἰς τὸν ρηθέντα πατριάρχην, ἢ τοιαύτη διαταγὴ νὰ γίνεται δεκτὴ παρὰ τῇ κρίσει διὰ μαρτύρων ρωμαίων»... (ἄρθρον ἐν ὄλῳ 43).

469

1784. Γράμμα τοῦ δραγομάνου τοῦ στόλου Νικ. Μαυρογένους(;), πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν νήσων τῆς Ἀσπρης Θαλάσσης, ὅτι «οἱ ἀπὸ τὰ αὐτόθι (νησία) ραγιάδες, ἄλλοι μὲν πηγαίνουσιν... μὲ ξένων ναυτιλίων καράβια... καὶ ἄλλοι τελείως ἀποδημοῦσι... νὰ φυλάγονται ἀπὸ τὰ τοιαῦτα...». Ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 176 Π. Ζερλέντη.